

وزیر فرهنگ:

بخش تجلی اراده ملی جشنواره فجر در جزیره بوموسی بر گزار خواهد شد

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به ۲ خیر خوب در حوزه فرهنگ و هنر بوموسی گفت: نخست، آغاز پروژه مجتمع فرهنگی - هنری بوم‌ساز که به توسعه زیرساخت‌های فرهنگی کمک خواهد کرد و دوم، امضای تفاهمنامه‌ای برای برگزاری جشنواره‌های فرهنگی مرتبط با خلیج فارس و جزایر سه‌گانه است. همچنین بخش تجلی اراده ملی جشنواره فیلم فجر نیز اسامال در جزیره بوموسی برگزار خواهد شد.

سیدعباس صالحی در ایین افتتاحیه دبیرخانه جشنواره بین‌المللی شرکت‌های دانش‌بنیان با رویکرد صادرات محصولات در دانشگاه پیام نور جزیره بوموسی، بر اهمیت علم و فناوری و تأثیر آن بر امنیت و توسعه فرهنگی و اجتماعی در این جزیره ایرانی تأکید کرد و افزود: علم و فناوری می‌تواند به عنوان یک حصار امنیتی نرم عمل کند و مانع طمع‌ورزی‌های نظامی بیگانگان شود. ۹۰ میلیون ایرانی به این منطقه وابسته‌اند و امنیت آن به جدی گرفتن علم و فناوری بستگی دارد.

وی با اشاره به اهمیت حوزه فرهنگ و هنر خاطر نشان کرد: نقش فرهنگ و هنر نباید نادیده گرفته شود، زیرا این حوزه نشاط اجتماعی، امید و انسجام در جامعه را ایجاد می‌کند.

صالحی بر اهمیت زیرساخت‌های فرهنگی و هنری و برگزاری رویدادهای فرهنگی تأکید و عنوان کرد: باید مردم احساس کنند که می‌توانند در این فضاها جمع شوند و مشارکت کنند.

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به برگزاری جشنواره فیلم فجر در جزیره بوموسی گفت: دوستان ما در جشنواره فیلم فجر تصمیم گرفتند بخش تجلی اراده ملی را اسامال در بوموسی بر گزار کنند که به عنوان یک رویداد مهم فرهنگی در نظر گرفته شده است.

شهرستان بوموسی که پیش‌تر به نام بوموسی شناخته می‌شد، متشکل از ۶ جزیره بوموسی، سیری، تنب بزرگ، تنب کوچک، فارور بزرگ و فارور کوچک بوده و مرکز آن هم جزیره ۱۲ کیلومتر مربعی بوموسی است که در فاصله ۷۵ کیلومتری جنوب بندر لنگه و ۲۲۲ کیلومتری بندر عباس واقع شده است.

جزایر ایرانی تنب بزرگ، تنب کوچک و بوموسی در نزدیک‌ترین فاصله با تنگه راهبردی هرمز واقع شده‌اند که یکی از مهم‌ترین تنگه‌های بین‌المللی است و خلیج فارس را به دریای عمان و اقیانوس هند پیوند می‌دهد.

سیدمحمد هاشمی مسوؤل سازمان اوج شد

سیدمحمد هاشمی به عنوان مسوؤل سازمان هنری رسانه‌ای اوج منصوب شد. به گزارش روابط عمومی سازمان هنری رسانه‌ای اوج، «سیدمحمد هاشمی» به عنوان مسوؤل این سازمان فرهنگی تعیین شد.

هاشمی متولد ۱۳۶۵ و دارای دکترای حقوق عمومی از دانشگاه علامه طباطبایی (ره) و کارشناسی ارشد فقه و حقوق اسلامی از دانشگاه تهران است.

از جمله سوابق او می‌توان به قائم‌مقام وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در دولت سیزدهم، معاون حقوقی، امور مجلس و استان‌های وزارت فرهنگ در دولت سیزدهم، جانشین بنیاد فرهنگی خاتم‌الاولیاء(عج) و معاون توانمندسازی و امور استان‌های سازمان هنری - رسانه‌ای اوج اشاره کرد.

هاشمی همچنین در مقطعی مسوؤل ستاد رسانه‌ای روایت چهار گره کارگاه بقیةالله(عظم)(عج) و عضو شورای طرح و برنامه بنیاد روایت فتح بوده است.

عضویت در هیات امنای انجمن سینمایی جوان کشور ریاست هیات‌مدیره بنیاد بین‌المللی فرهنگی - هنری امام رضا علیه‌السلام از دیگر سوابق سیدمحمد هاشمی است.

پیش از این احسان محمدحسینی، موسس سازمان اوج، ۱۵ سال مدیریت این سازمان را برعهده داشت و بعد از استعفا او ساسان زارع موقتا به عنوان سرپرست این مجموعه انتخاب شده بود.

استقبال بی نظیر از «خار و میخک»

در یک ماه نخست انتشار

پس از شهادت یحیی سنسور ۲ ترجمه از زبان معروفش «خار و میخک» در ایران به مخاطبان فارسی‌زبان عرضه شد.

انتشارت نیستان ادب «خار و میخک» را با ترجمه کریم شنی و پرداخت حق رایت به حماس روانه بازار نشر کرد و انتشارات کنیستان با ترجمه اسما خواجه‌زاده این کتاب را چاپ و منتشر کرد.

استقبال از ۲ ترجمه منتشر شده در مدت زمان اندکی پس از انتشار کتاب، قابل توجه بوده است، به شکلی که ترجمه کریم شنی از «خار و میخک» به چاپ دوازدهم و ترجمه اسما خواجه‌زاده به چاپ چهاردهم رسیده است.

پیامبر اعظم(ع)

داناترین مردم کسی است که با مردم بیشتر مدارا کند و خوارترین مردم کسی است که به مردم اهدانت کند.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد اخوندی
مدیرعامل: رضا شکیبایی
سرمدیر: سید عابدین نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۲۲ تلفن: ۶۶۴۱۳۷۲۸۲ نمابر: ۶۶۴۱۳۷۲۳۱۲
پيامبرسان: vataneerooz@vataneerooz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۲۰۰۰

روایت یک سقوط؛ از «قهوه تلخ» تا «قهوه پدري»

این مدیری نمک ندارد

نه تنها در روایت و اجرای یک سریال به اصطلاح کمدی موفق نیست، بلکه اساسا در تکوین یک جهان فلتزی نیز عاجز است. در این تحلیل به ۵ محور اصلی مشکلات این سریال می‌پردازیم.

۱- داستان: طرحی فرسوده و کلیشه‌ای

داستان «قهوه پدري» بر محور بحران مالی خانواده ادیب می‌چرخد. این خانواده به امید حل مشکلاتشان، به شخصیتی به نام «اون» (با بازی مدیری) متوسل می‌شوند؛ کسی که پیش‌تر با پیشنهادهای بی‌پایه و واهی سرمایه آنها را به باد داده است. خرید و فروش قهوه، بحران‌های اقتصادی و رابطه پیچیده این شخصیت‌ها، دستمایه‌ای برای پیشبرد قصه شده است. اما این روایت، بیش از آنکه تماشاگر را درگیر کند، فرسوده و خسته‌کننده به نظر می‌رسد. بحران مالی و فلاکت خانوادگی موضوع جدیدی در آثار نمایشی نیست. در واقع، عدم وجود ریتم مناسب و روایت جذاب، باعث شده داستان این سریال نه‌تنها تازگی

بشیا ابراهیم‌نژاد، زمانی مدیری برای بسیاری از مخاطبان ایرانی، نمادی از کمدی بوده نامی که به‌تنهایی می‌توانست انتظارات را به سقف برساند. از «پاورچین» و «سب‌های برره» گرفته تا «قهوه تلخ»، او موفق شد موقعیت‌های بکر و شخصیت‌هایی فراموش‌نشده خلق کند اما پس از «قهوه تلخ»، نه‌تنها روند رو به افول مدیری آغاز شد، بلکه تغییر تیم بازیگری و نویسندگی به وضوح درافت کیفیت آثارش تأثیر گذاشت. «قهوه پدري»، آخرین سریال او، شاید یکی از ضعیف‌ترین نقاط کارنامه مدیری باشد؛ اثری

نداشته باشد، بلکه حتی در اجرا هم نتواند توجه مخاطب را جلب کند. «قهوه پدري» در مقایسه با آثاری چون «قهوه تلخ»، از همان ابتدا فاقد قدرت کشش داستانی است؛ داستانی که به جای ایجاد هیجان، بیشتر شبیه یک تکرار ضعیف و فاقد خلاقیت است.

۲- کلیشه‌های مدیری

یکی از دلایل اصلی انتقادات سنگین به «قهوه پدري»، نام بزرگ مدیری است. اگر این اثر را کارگردانی دیگر ساخته بود، شاید حساسیت‌ها کمتر می‌شد. مدیری اما کسی است که زمانی موفق شد با خلاقیت و جسارت، استانداردهای جدیدی در کمدی ایران تعریف کند. حالا هر اثری که نام او را یادگ می‌کشد، به طور طبیعی انتظارات بالایی به همراه دارد. اما مشکل «قهوه پدري» فقط در نرسیدن به این انتظارات نیست. مساله این است که مدیری انگار هنوز متوجه تغییر سلیقه مخاطبان نشده است. مخاطب امروز، برخلاف سال‌های گذشته، دیگر فرصت و طاقت به انتظار نشستن برای جان گرفتن یک سریال را ندارد. در چنین شرایطی، مدیری نه‌تنها نتوانسته برگ برنده‌ای در همان قسمت‌های اول ارائه دهد، بلکه با تکیه بر کلیشه‌های قدیمی و دست‌خورده، مخاطب را بیشتر دل‌زده می‌کند. دیگر دوران سریال‌های متوسطی با تکراری که بتوانند رضایت مخاطب را جلب کنند، گذشته است. مدیری هنوز همان مسیرهای قدیمی را می‌رود؛ مسیری که دیگر هیچ‌کس را نمی‌خواند.

۳- طنز سیاه سرگردان یکی از مهم‌ترین ایرادهای «قهوه پدري»، فضای تلخ و ملال‌آور آن است. در گذشته، مدیری با ایجاد موقعیت‌های طنز جذاب، موفق می‌شد حتی از تلخ‌ترین موضوعات، چندین و چند قهقهه اساسی دست کند اما اینجا تلخی قصه نه‌تنها به کمدی تبدیل نشده، بلکه حس و حال سریال را بیش از پیش سنگین و کسالت‌بار کرده است. نمی‌توان انکار کرد استفاده از طنز سیاه، اگر بدرستی اجرا شود، می‌تواند اثری ماندگار خلق کند اما قهوه پدري در این مسیر شکست خورده است. تلخی‌های موجود در سریال نه بخوبی پرداخت شده و نه با لحظات کمدی توازن پیدا کرده است. مخاطبی که با مشکلات اقتصادی و روزمره خودش دست‌وپنجه نرم می‌کند، انتظار دارد با دیدن یک سریال کمدی، حتی برای چند دقیقه هم که شده از واقعیت فاصله بگیرد اما این سریال، نه‌تنها چنین فرصتی به او نمی‌دهد، بلکه انگار قرار است حال او را بدتر هم کند. به قول یکی از مخاطبان «به اندازه کافی تلخی در زندگی واقعی هست، چرا باید وقت‌مان را صرف سریالی کنیم که همان تلخی را چند برابر می‌کند؟»

۴- کاراکترهای فراموش‌شدنی

یکی از نقاط قوت همیشگی آثار مدیری، خلق شخصیت‌هایی بود که به سرعت در ذهن مخاطب جا می‌افتادند. او همواره موفق شده بود شخصیت‌هایی بسازد که فراتر از یک تیپ ساده باشند اما در «قهوه پدري»، این ویژگی کاملاً از بین رفته است. شخصیت‌های این سریال با سطحی و بی‌هویت هستند یا تکراری و خسته‌کننده. جواد رضویان که معمولاً یکی از برگ‌های برنده مدیری در آثار کمدی‌اش به شمار می‌رفت، در اینجا تیبی را برای نقشش تدارک دیده که به غایت تکراری و غلو شده است. از طرف دیگر، ژاله صامتی در بسیاری از صحنه‌ها یادآور شخصیتش در زیرخاکی است؛ تا حدی که گویی تلاشی برای خلق یک شخصیت جدید نشده است.

۵- رسانه عامل سقوط اسطوره

یکی از دلایل اصلی ادامه افت مدیری، سکوت یا حمایت بی‌دلیل رسانه‌هاست. در تمام این سال‌ها، نقدهای جدی و صریح درباره آثار او به ندرت شنیده شده است. مدیری در فضای رسانه‌ای ایران، همچنان به عنوان یک اسطوره دست‌نیافتنی معرفی می‌شود، حتی اگر آثار اخیرش هیچ نشانی از روزهای اوج نداشته باشد. این رویکرد باعث شده مدیری نتواند اشتباهاتش را ببیند و اصلاح کند. از «ساعات ۵ عصر» گرفته تا «قهوه پدري»، وی همچنان درگیر کلیشه‌های همیشگی است. شاید اگر نقدهای صریح و بی‌رحمانه‌تری به او وارد می‌شد، مسیرش را تغییر می‌داد اما متأسفانه فضای فرهنگی و رسانه‌ای ما بیشتر تمایل به تعریف و تمجید دارد تا ارائه نقدهای سازنده. **تکلمه:** «قهوه پدري» شاید یکی از بدترین آثار مدیری باشد، نه به این دلیل که او توانایی ساخت آثار ماندگار را ندارد، بلکه به این دلیل که دیگر نمی‌خواهد یا نمی‌تواند مسیرش را تغییر دهد. مدیری زمانی نماد خلاقیت در کمدی ایران بود اما حالا انگار تبدیل به کارگردانی شده که فقط می‌خواهد کار کند، بی‌آنکه اثری ماندگار به بیننده ارائه دهد.

گفت و گو با طراد حماده، ادیب و شاعر لبنانی درباره جایزه جهانی ادبیات فلسطین

توفان الاقصی ادبیات جدیدی به وجود آورد

آگاهی بخشی جهانیان نسبت به مساله فلسطین دارد؟ تولید ادبی بر آگاهی و شکل‌گیری افکار عمومی تأثیر می‌گذارد و در شعر، رمان، داستان و هنرهای زیبا نیز پدیدار می‌شود. حقیقت‌انسانی در ابعاد اجتماعی، سیاسی و اقتصادی به ذهن و قلب می‌پردازد و در روشن کردن حقیقت مشارکت می‌کند. یکی از مهم‌ترین کارکردهای جایزه جهانی ادبیات فلسطین، تبیین حق فلسطین و آرمان فلسطین و همچنین افشای بی‌عدالتی در حق مردم فلسطین و تلاش برای بیرون راندن اشغالگر و آزادسازی فلسطین و بازگرداندن حقوق و سرزمین به صاحبان اصلی آن است. به وسیله ادبیات، جهان بیشتر آگاه خواهد شد.

■ از نحوه آشنایی‌تان با جایزه جهانی ادبیات فلسطین بگویید.

به ابتکار گروهی از نویسندگان و شاعران و اتحادیه‌های ناشران و اتحادیه‌های نویسندگان و اهل قلم، کنفرانسی عمومی در پایتخت ایران برگزار شد تا تأسیس جایزه‌های جهانی و ادبی که به تولید ادبیات درباره فلسطین و تشویق نویسندگان به پرداختن به مساله عادلانه فلسطین در انواع ادبی می‌پردازد، بررسی شود. پس از مذاکراتی که چند روز به طول انجامید، با این جایزه موافقت شد. توافق شد این جایزه هر ۲ سال یک بار به آثار ادبی در رمان، داستان کوتاه و ادبیات کودک و خاطرات اهدا شود. شورای عالی جایزه و ۹ عضو آن انتخاب و منصوب شدند. اعضای شورا دکتر میثم نیلی را رئیس، اینجناب ناایب‌رئیس و دکتر محسن پرویز را دبیر علمی این جایزه انتخاب کردند. درباره روش کار و انتشار جایزه و تمام گام‌های ضروری آن توافق شد. برای اعلام جایزه کنفرانس‌های مطبوعاتی در بیروت و دمشق برگزار شد که با استقبال گسترده ادبا و اتحادیه‌های نویسندگان، ناشران و روشنفکران مواجه شد.

■ ارزیابی شما از ضرورت وجود یک جایزه ادبی جهانی با موضوع فلسطین چیست؟

جایزه ادبیات فلسطین از عدالت و تقدس آرمان فلسطین و داستان ظلم و بی‌عدالتی تاریخی که بر مردم آن رفته است حکایت می‌کند، چرا که فلسطین در رمان، داستان، شعر، تئاتر، یادداشت، ادبیات کودک، سفرنامه و تمام وسایل ارتباطی دیگر زندگی می‌کند، چون درد ماندگار است و هرگز وجدان جهانی را رها نکرده و فلسطین از دریا تا رود، فراموش‌نشده است. هدف جایزه جهانی ادبیات فلسطین، شناخت برجسته‌ترین آثار ادبی منتشرشده با موضوع فلسطین و مقاومت و بیت‌المقدس و همچنین تکریم نویسندگان و ادبا در تمام نقاط جهان است که با قلم‌های‌شان از مساله فلسطین دفاع کرده‌اند. بر این اساس، برپای جایزه‌های درباره ادبیات فلسطین با این مساله و فداکاری‌های مردم فلسطین و مقاومت آن همخوانی دارد و این ادبیات جایگاه والایی میان ادبیات جهانی خواهد داشت.

■ به نظر شما جایزه جهانی ادبیات فلسطین چه تأثیری بر

توانمندی‌های خلاقانه کمک می‌کند. در راستای انگیزه‌بخشی و چاپ و تشویق به ترجمه به زبان‌های دیگر، ما تریبون، تبلیغ، اطلاع‌رسانی، انتشار و بازاریابی را در اختیار نویسنده قرار می‌دهیم. همچنین تشویق به انجام مطالعات انتقادی نیز اهمیت دارد. تشویق به نشست‌های نقد ادبی، تشویق خوانندگان و تأمین حضور کتاب، مسائلی اساسی در حمایت از تولید ادبی و تقویت خلاقیت نویسندگان است.

■ موفقیت یک جایزه ادبی برای تأثیر گذاری بر مخاطب جهانی چه الزاماتی دارد؟

هویت این جایزه جهانی است و آثار را به تمام زبان‌ها می‌پذیرد. زبان‌های اسلامی مانند عربی، فارسی و ترکی زبان‌های اصلی هستند اما ترجمه آن به زبان‌های جهانی جایگاه بین‌المللی آن را تثبیت می‌کند. همچنین سطح کتاب‌هایی که جایزه را دریافت می‌کنند، نقش اساسی در جهانی شدن آن ایفا می‌کند و شفافیت مدیریته بودیه در انتخاب کمیته‌های داوری و ارزیابی اهمیت زیادی دارد. این جایزه موفقیت و احترام جهانی خود را اینگونه به دست می‌آورد. باید بدانیم ما در دنیای جویز ادبی تنها نیستیم و جایگاه خود را باید از نظر کیفیت با جویز دیگر مقایسه کنیم. این جایگاه به توانایی ما در پیگیری تبلیغ، اطلاع‌رسانی، چاپ، ترجمه و انتخاب کمیته‌های داوری معتبر بین‌المللی بستگی دارد. همچنین باید اصول و قواعدی را وضع کنیم که به جایزه ما هویت جهانی و بین‌المللی بدهد.

■ این جایزه تا چه حد بین کشورها و ملت‌ها شناخته شده است؟ چه پیشنهادهایی برای تقویت جایزه و دیده شدن و مؤثر بودن هرچه بیشتر آن دارید؟

با وجود مشکلاتی همچون همه‌گیری کرونا و همچنین جنگ غزه و تحولات و تغییرات و مشکلات ارتباطی که در این مرحله با آن روبه‌رو بودیم، سازماندهی کار شورای جایزه و توان مالی و روش تأمین آن، مسائلی است که نیاز به بررسی دارد تا به هدف جهانی شدن جایزه و جایگاه بین‌المللی آن دست یابیم. ■ **روایت مظلومیت و حماسه ملت فلسطین و ظلم و تجاوز رژیم**

صهیونیستی، در کنار جنگ نظامی مجاهدان تا چه اندازه اهمیت دارد؟

مهم‌ترین اهداف برای این جایزه، جاری کردن عدالت درباره فلسطین و رساندن صدای مظلومیت مردم فلسطین است و همان‌طور که گفتیم، این از قواعد برای این جایزه بود و از اهداف تولید ادبی درباره فلسطین باقی خواهد ماند. جهاد تبیین در این امر اساسی است. نویسنده با قلمش برای آزادسازی فلسطین مقاومت می‌کند. مرکب ادبا همانند مرکب علما تأثیر بزرگی در راه فلسطین دارد.

■ میزان تأثیر این جایزه در ترغیب نویسندگان و ناشران برای تولید کتاب در زمینه فلسطین را در کشور خودتان چگونه ارزیابی می‌کنید؟

میزان مشارکت لبنان در این فعالیت بستگی به میزان شرکت نویسندگان لبنانی و فلسطینیان مقیم لبنان در جایزه دارد. مساله تعیین موضوعات و ضرورت مشارکت ادبیات مقاومت لبنانی بودیه در جبل عامل، به موضوعات جایزه مربوط می‌شود. همچنین روش‌های ارتباطی و شیوه پذیرش نامزدهای جایزه نیز نیاز به مطالعه دارد. به نظر، توفان الاقصی فداکاری‌های بزرگ و بی‌سابقه‌ای که شاهد آن بودیم، ادبیات جدیدی به وجود خواهد آورد که حول فلسطین می‌چرخد. در کنار آنچه از ادبیات دفاع‌مقدس در ایران تولید می‌شود، شرایط و روند بی‌سابقه جنگ، تولید ادبیات را تحریک کرده و حرکت آن را تسریع خواهد کرد. از این رو پیشنهاد می‌کنم در دوره دوم این جایزه، از چیزی که در برنامه قبلی اعلام شده است، فراتر برویم و فضای مشارکت را برای تولید ادبیات جدید باز کنیم و آثار تا سال ۲۰۲۴ پذیرفته‌شوند، چرا که وقایع جنگ، شرایط برنامه قبلی را از نظر زمان‌بندی تغییر داده است.

